

פותחים פתח להשגת האמונה מפני שבחכמה הוא מקום שאינו ראוי לשאול ובבינה ראוי לשאול, אמנם התשובה היא רק מהחג"ת ולכן הם נקראים פתח האמונה (רמ"ק), **וְאֵלֶיךָ בֵּיתָא דְכָלְא** והם הבית לכולם. **וְעַל דָּא בֵּית אֶקְרוּ** ומשום כך הם נקראים בית, **דְּאֵלֶיךָ אֵינוֹן בֵּיתָא** מפני שהחג"ת הם בית לכולם.

תחילת התורה באות ב' שהיא הכלל של השם הקדוש יה"ו

וּבְגִין כֶּךָ שִׁירוּתָא דְאֹרֵייתָא ב'. דְּהָא הִיא אֹרֵייתָא (ס"א אביה הוי אסוּתָא) **הוּי וְאִסוּתָא דְעֵלְמָא** ומשום כך תחילת

התורה היא באות ב' מפני שהבינה שהיא שורש התורה והיא הרפואה של כל העולם כי התשובה עולה לבינה וכך באה רפואה לעולם ומשום כך התורה התחילה באות ב' שהיא ברכה ולא באות א' שהוא ארור (נפש דוד). **וּבְגִין כֶּךָ, מָאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאֹרֵייתָא, כְּאֵלוֹ אִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ בְּשֵׁמָא קְדִישָׁא** ומשום כך מי שעוסק בתורה הקדושה נחשב לו כאילו השתדל לחבר ולייחד את שם הקדוש הוי"ה.

וְהָא אֲתָמַר, דְּאֹרֵייתָא כְּלָא, חַד שְׂמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֵיהִי והרי למדנו שהתורה כולה היא שם אחד קדוש ועליון. **וּבְגִין דְּאֵיהִי שְׂמָא קְדִישָׁא, פְּתַחָא בְּבֵית** ובגלל שהיא שם קדוש לכן היא פותחת ומתחילה באות ב', **דְּאֵיהִי כְּלָלָא דְשְׂמָא קְדִישָׁא, בְּתַלְתָּ קְשָׁרֵי מְהִימְנוּתָא** שהאות ב' היא הכלל של השם הקדוש יה"ו שהם חסד באות י' והגבורה

באות ה' והת"ת באות ו' בשלושת קשרי האמונה חג"ת הרמוזים בשלושת קוי האות ב' (אור

החמה בשם מהרח"ו).

הלימוד היומי

יצחק בן רוחמה - רפואה שלמה

כל העוסקים בתורה במיוחד בלילה מדבקים בקב"ה ואהובים למעלה ולמטה

תָּא חַיִּי, כָּל אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרֵייתָא, מִתְדַבְּקִין

בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בא וראה, כל אלו העוסקים בתורה

הקדושה מידבקים בקב"ה, **וּמִתְעַטְרֵי בְּעֵטְרֵי דְאוּרֵייתָא** ומתעטרים

בכתרה של תורה, **וְאִתְרַחֲמוּ לְעֵילָא וְתַתָּא** והם אהובים למעלה בין

המלאכים ולמטה בין האנשים (רמ"ק), **וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוֹשִׁיט לִזְוִן**

יְמִינֵיהּ והקב"ה פושט להם את יד ימינו שהוא מדת החסד שהוא שורש האהבה (רמ"ק)

(ס"א וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲרָשִׁים לִזְוִן) **כָּל שְׂכַן אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי**

בְּאוּרֵייתָא נְמִי בְּלִילְיָא וכל שכל אותם אלו העוסקים בתורה גם בלילה

סאז עיקר בהירות התורה (אור החמה בשם מהרח"ו). **וְהָא אוֹקְמוּהּ, דְּאֵינּוֹן**

מִשְׁתַּתְּפֵי בְּשִׁכְנֵתָא (נ"א בְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל) **וְאִתְחַפְּרוּ כְּחָדָא** וכבר

ביארנו שהם משתתפים עם השכינה ומתחברים בה כאחד. **וְכֹד אָתֵי צְפָרָא,**

קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְעַטֵּר לְהוּ, בְּחַד חוּטָא דְחָסֵד וכאשר

מגיע הבוקר הקב"ה מעטר אותם בחוט אחד של חסד, **לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בֵּין**

עֲלָאִין וְתַתָּאִין בכדי שיהיו ניכרים בין העליונים והתחתונים.

כוכבי הבוקר יחד עם העוסקים בתורה הבאים להראות לפני המלך ז"א מרננים

לה' וכל כוחות הדין נשברים

וְכָל אֵינּוֹן כְּכִבֵּי צְפָרָא, בְּשַׁעְתָּא דְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְכָל

אֵינּוֹן דְּלָעָאן בְּאוּרֵייתָא, אִתְאַן לְאַתְחֻזָּא קָמֵי

מִלְפָּנָיִם וכל אותם כוכבי הבוקר בשעה שכנסת ישראל שהיא המלכות וכל אלו שעוסקים בתורה באים להראות לפני המלך ז"א, **כִּלְהוֹ מִזְמֵרֵי כַּחֲדָא** כולם מזמרים כאחד, **הֲדָא הוּא דְכְּתִיב בְּרֵן יַחַד כְּכִי בְּקָר** וזהו שכתוב בפסוק **בְּרֵן יַחַד כּוֹכְבֵי בּוֹקֵר דְּהֵינּוּ שְׂכָאֲשֵׁר כּוֹכְבֵי הַבּוֹקֵר מֵרַנְנִים לֵה' יַחַד עִם הַעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וַיִּרְיֵעוּ כָּל וְאִזְ הֵם מֵרִיעִים וְנִשְׁבְּרִים כֹּל כּוֹחוֹת הַדִּין הַנִּקְרָאִים בְּנֵי אֱלֹהִים. מֵאֵי וַיִּרְיֵעוּ. כְּמָה דְאֵתְ אָמַר** ומה הפירוש ויריעו ומבאר שהוא כמו הפירוש של הפסוק שנאמר, (ישעיה כד) **רוּעָה הַתְּרוּעָה הָאָרְצִין** שהוא מלשון שבירה. **דְּאֵינּוּן דִּינִין מִתְּבַרִין, וְאֵתְּבַרוּ כִּלְהוֹ מְקַמֵּי בְּקָר, פִּד אֵתְּעַר בְּקָר בְּעֵלְמָא** וכן פה אותם הדינים משתברים כולם לפני הבוקר שהוא החסד וזמן שבירתם הוא כאשר מתעורר הבוקר שהוא עת שליטת החסד בעולם, **כְּמָה דְאֵתְ אָמַר** כמו מה שנאמר, (בראשית כד) **וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר. וְעַל דָּא וַיִּרְיֵעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים** שמדת החסד של אברהם אבינו מתעורר בבוקר ומשום כך נשברים ומתבטלים כל כוחות הדין הנקראים בני אלהים.

רבי אלעזר ורבי פנחס בן יאיר נפגשו והתחברו ביחד

רְבִי אֶלְעָזָר הָהוּא אָזִיל בְּאוֹרְחָא, אֲשַׁכְּחִיהּ לְרַבִּי פְּנַחַס בֶּן יְאִיר דְּהָהוּא אֲתִי רבי אלעזר היה הולך בדרך מצא את זקנו רבי פנחס בן יאיר שהיה בא בדרך, **נָעַא חֲמַרְיָהּ** נער וצעק חמורו של רבי פנחס בן יאיר. **אָמַר רַבִּי פְּנַחַס, וְדָאֵי בְּטַקוּלָא** (נ"א בקלא) **דְּחֲדוּוּתָא**

וַחֲמָרָא, חֲמִינָא (חמית) **אַנְפִּין חֲדָתִין יִשְׁתַּכְּחוּן הָכָא** אמר רבי פנחס שודאי בקול של השמחה שהשמיע החמור אני רואה שפנים חדשות ימצאו לי כאן בדרך, **פִּיּוֹן דְּנִפְק מִבֵּיתָר עֲנָפוּי דְּטוֹרָא** וכיון שיצא מאחרי ענפי ההר, **חָמָא לִיהּ לְרַבִּי אֶלְעָזָר דְּהוּה אָתִי** ראה את רבי אלעזר שהיה בא, **אָמַר וְדָאִי טְקוּלָא** (נ"א קלא) **דְּחֲדוּוּתָא אֲשֶׁתְּלִים** אמר רבי פנחס ודאי קול השמחה של החמור נשלם ע"י שראה את רבי אלעזר. **נָחַת רַבִּי אֶלְעָזָר לְגַבְיָהּ, וְנָשִׁיק לִיהּ** ירד רבי אלעזר לפניו ונשק לו, **אָמַר לִיהּ אִי טוּפְסָא דְאַרְחָא, חֵד לְגַבְיָךְ, גִּזִּיל וְנִתְחַבֵּר בְּחָדָא** אמר לו רבי פנחס אם תפיסת הדרך אחת היא לנו שאתה הולך בדרך שלי אז נלך ונתחבר ביחד. **וְאִי לָאו טוּל אַרְחָךְ וְזִיל** ואם לא שאין אתה הולך בדרכי אז קח דרכך ולך. **אָמַר לִיהּ, וְדָאִי לְקַבְלָךְ אֲזִילְנָא, פִּיּוֹן דְּאֲשַׁכְּחָנָא לָךְ, אִיזִיל אֲבִתְרָךְ וְנִתְחַבֵּר בְּחָדָא** אמר לו רבי אלעזר שודאי לדרכך אני הולך ומכיון שמצאתי אותך אני אלך אחרך ונתחבר כאחד.

ע"י ציון שהוא היסוד מתברכת המלכות שנקראת ירושלים

פֶּתַח רַבִּי פְּנַחֶס וְאָמַר, (תהלים קכח) **יְבָרְכֶךָ יְיָ מְצִיּוֹן וְרֵאָה בְּטוֹב וְגו'.** **יְבָרְכֶךָ יְיָ מְצִיּוֹן, מָאִי טַעְמָא מְצִיּוֹן.** **בְּגִין דְּהָא מִתַּמָּן שָׂרְאן בְּרַכָּאן לְאֲשַׁתְתַּפָּא** (ס"א לַאֲשַׁתְתַּכָּא).
 מה הטעם שהקב"ה מברך מציון שהוא היסוד ומשיב שזה משום שמהיסוד מתחילה הברכה להמצא ולבוא למי שראוי להם **הָדָא הוּא דְכָתִיב כִּי שָׁם עָנָה יְיָ**